

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Bulletin speciál

15. září 2012

Milí přátelé,

dnešní Bulletin nese označení Speciál, a to hned z několika důvodů. Dostává se ke svým čtenářům nejen elektronicky, ale i v tištěné po-

době. Rádi bychom, aby si tak našel nový okruh čtenářů.

Obsah dnešního vydání je také speciální – přináší výběr toho nejzajímavějšího, o čem jsme vás na stránkách elektronického Bulletinu informovali v uplynulých měsících. Najdete v něm tedy aktuality, pozvánky i rozhovory, které vám při-

blíží práci naší Charity v pražské arcidiecézi i v zahraničí.

Bulletin připravujeme s vědomím, že bez podpory tisíců dárců z celé České republiky by naše pomoc lidem v nouzi nebyla možná. Za tuto podporu děkuji a přeji všem dárcům radost z výsledků charitní pomoci.

Ing. Jaroslav Němec, ředitel

NEMOCNICE SV. KARLA LWANGY v Ugandě dostane k narozeninám větší porodní oddělení

Více na www.nemocniceuganda.cz

V roce 2007 se poprvé otevřely dveře charitní nemocnice v okrese Buikwe v ugandském kraji Mukono. Letos oslavila Nemocnice sv. Karla Lwanga páté narozeniny. Charita spolu s diecézí Lugazi plánují rozšíření porodního oddělení.

Desítky tisíc obyvatel ve spádové oblasti nemocnice získaly před pěti lety přístup ke kvalitní lékařské péči. Ročně nemocnice ošetří přes 25 000 pacientů. „Nemocnice

je požehnáním pro celé Buikwe“ hodnotí přínos zdravotního zařízení vrchní sestra Rhona Nsamba.

„Nemocnici jsme založili jako všeobecnou, ale již od počátku jsme kladli velký důraz na péči o matky a děti,“ říká Kristina Mezereková z Centra zahraniční spolupráce. Tato specializace se v reakci na zájem pacientů dále prohlubovala. „Za uplynulých pět let se naše péče o matky a novorozence ztrojnásobila,“ dodává Kristina Mezereková.

V Nemocnici nyní chybí prostory pro předporodní i poporodní péči a prevenci přenosu HIV z matky na dítě. Nedostatečná kapacita lůžkové části porodnice ztěžuje práci personálu a vede k nepohodlí pacientů. Charita spolu s místní diecézí Lugazi proto plánují přístavbu, kde bude umístěno nové lůžkové oddělení. „Smyslem plánované přístavby je adaptovat a rozšířit budovu Nemocnice tak, aby služby byly prováděny v udržitelné kvalitě,“ vysvětluje Kristina Mezereková. □

NAJDĚTE SI NÁS NA FACEBOOKU!

Připojte se k více než 700 fanouškům. Získejte pravidelně informace o dění v naší Charitě.

www.facebook.com/praha.charita

21. ročník BENEFIČNÍHO KONCERTU

v Obecním domě v Praze
31. října 2012

Antonín Dvořák: Te Deum
Johannes Brahms: Dvojkonzert
pro housle a violoncello

Rezervace vstupenek přijímáme
na adrese

koncert@praha.charita.cz

Bližší informace o koncertu
najdete na

www.praha.charita.cz

Objednávkový lístek
je přílohou Bulletinu.

MOZAIKA UDÁLOSTÍ Z ARCIDIECÉZE I ZE ZAHRANIČNÍCH MISÍ

ADOPCE NA DÁLKU® POMOHLA JIŽ TŘICETI TISÍCŮM DĚTÍ

Počet dětí podporovaných v programu Adopce na dálku® překročil letos hranici 30 tisíc. Arcidiecézní charita Praha představila tento program před 19 lety, v současné době pomáhá v subsaharské Africe, Indii a Bělorusku.

CHARITNÍ DÍLO V HLAVNÍ ROLI MEZINÁRODNÍHO SETKÁNÍ V ČERNÍNSKÉM PALÁCI

U příležitosti oslav výročí 450 let od obnovení pražského arcibiskupství se konalo pod záštitou ministra Schwarzenberga mezinárodní setkání s tématem Charitní dílo pražské arcidiecéze ve světě. Pozvání přijali partneři Arcidiecézní charity Praha – arcibiskupové a biskupové z Indie, Ugandy, Konga, Zambie, Běloruska a Itálie.

SPOLU S TCHAJ-WANEM VYBAVÍME POČÍTAČI DALŠÍ AFRICKOU ŠKOLU

Zambijská vesnice Mpanshya získá díky pražské Charitě počítačovou učebnu spolu s fotovoltaickými panely pro její spolehlivý provoz. Partneři projektu jsou tchajwanská organizace Institute for Information Industry a Česká rozvojová agentura.

KARDINÁL DUKA POŽEHNAL SOCHU SV. JANA NEPOMUCKÉHO PRO CHARITNÍ ŠKOLU V UGANDĚ

Do Ugandy bude brzy odvezena socha světce, jehož název nese zá-

kladní škola v Ugandě, kterou zde v roce 2010 otevřela Arcidiecézní charita Praha.

CHARITA SI PŘIPOMÍNÁ VELKÉ POVODNĚ V ROCE 1997 A 2002

Uplynulo 15 let od velkých povodní na Moravě (1997) a 10 let od povodní, které zasáhly zejména povodí českých řek (2002). Na humanitární pomoci a odstraňování škod se v obou případech významně podílela Charita Česká republika. Více informací najdete na povodne.charita.cz.

CHARITA OTEVÍRÁ NÍZKOPRAHOVÉ CENTRUM V BRANDÝSE NAD LABEM – STARÉ BOLESLAVI

Nízkoprahové centrum bude sloužit sociálně vyloučeným osobám nebo těm, kterým sociální vyloučení bezprostředně hrozí. Charita na projektu spolupracuje s řadovými sestrami Společnosti Dcer křesťanské lásky sv. Vincence

de Paul a se sociálním odborem MěÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav.

AZYLOVÝ DŮM SV. TEREZIE ROZŠÍŘIL SVÉ SLUŽBY – BUDE POMÁHAT SENIORŮM

Karlínský Azylový dům Arcidiecézní charity Praha rozšířil svou kapacitu o dvoupokojový byt. Nová čtyři lůžka budou sloužit seniorům, kteří nemají zázemí rodiny, prostředky na vlastní bydlení ani na pobyt v domově seniorů a zůstali by tak na ulici bez jakékoli pomoci.

CHARITA SE PODÍLÍ NA PROJEKTU MINISTERSTVA VNITRA MEDEVAC

Také v letošním roce pokračuje projekt MEDEVAC, který zachraňuje životy dětským pacientům, jimž není možné zajistit léčbu v jejich vlastni zemi. Středisko Migrace poskytuje pacientům i rodinám sociální asistenci a provází je celým léčebným pobytem.

HUMANITÁRNÍ PROJEKT VE VÁLEČNÉM KONGU SLAVÍ ÚSPĚCHY

Charita se dlouhodobě angažuje v humanitární pomoci Konžské demokratické republice.

Poslední intervence byla zaměřena na obnovu zemědělské činnosti v Severním Kivu.

Po roce může být projekt zhodnocen jako úspěšný – tisícovka válečných uprchlíků sklídila svou první úrodu.

*Velvyslanectví
Indické republiky
a Arcidiecézní charita
Praha vás zvou
na slavnostní koncert
u příležitosti
150 let od narození
indického nositele
Nobelovy ceny za literaturu
Rabíndranátha Thákura.*

*6. října 2012, v 18.30 hodin,
Betlémská kaple, Praha*

CENA CHARITY V ROCE 2012 PUTUJE DO NERATOVIC

Cenu Charity za přínos charitnímu dílu letos získává MILOSLAVA MACHOVCOVÁ, dlouholetá ředitelka Farní charity Neratovice. Požádali jsme ji o krátký rozhovor.

□ Jak dlouho pracujete v Charitě? Na co nejraději vzpomínáte?

Ve Farní charitě Neratovice pracuji 21 let. Vzpomínám, jak jsme rozjížděli domácí zdravotní péči, která byla v té době ještě v plenkách. O rok poz-

ději pak vznikly zdravotní pojišťovny a my jsme se podíleli na nastavení systému domácí péče a legislativních podmínek pro její fungování.

V roce 2001 jsem byla jmenována do pozice ředitelky naší farní Charity. Postupně jsme na žádost klientů a obcí naše služby rozšiřovali. Za tu dobu jsem získala hodně zkušeností, poznala skvělé lidi, ale čelila také kritice.

□ V čem je podle vás Charita výjimečná?

Charita mi přirostla k srdci. Nejvíce mě těší, že dokážeme poskytovat

služby kvalitně, odborně a s úctou, duchovní láskou a porozuměním vůči klientovi. Spokojení klienti jsou pro mě na prvním místě. Proto mě velmi těší, že naše organizace získala ocenění kvality ISO 9001, a postupujeme do dalšího ocenění Start Plus. Je to zásluha všech zaměstnanců a velmi si toho vážím.

□ Co pro vás znamená ocenění Cenou Charity?

Ocenění je pro mě velmi významné. Beru ho jako poctu. Děkuji všem za podporu, našemu vedení, všem zaměstnancům, rodině. □

PRÁZDNINY PLNÉ DOBRODRUŽSTVÍ PRO BĚLORUSKÉ DĚTI Z PROGRAMU ADOPCE NA DÁLKU®

Charita Praha pořádá každoročně pobyt v České republice pro běloruské děti ze sociálně slabých rodin. Letos poprvé proběhl zároveň také letní tábor v Bělorusku.

„Bydli jsme v centru, kde se během roku konají duchovní cvičení. Vychovatelé pro nás připravili mnoho sportovních a vědomostních klání, v kterých nikdo neprohrál a vítězilo přátelství. Na místním škol-

ním hřišti jsme soutěžili ve volejbale a fotbale, lezli po průlezkách a také jsme hráli naši oblíbenou hru „nožky“, vzpomíná na tábor Renata z Grodna. V programu nechyběly ani výlety – projížďka parníkem po Augustovském kanále či návštěva ZOO.

V Bělorusku děti neznají letní tábory, které jsou oblíbené mezi českými dětmi. O to více budou čtyři desítky dětí vzpomínat na dobrodružství i legraci, které letos o prázdninách zažily. □

CHARITA OTEVŘELA DOMOV PRO LIDI TRPÍCÍ ALZHEIMEROVOU CHOROBU

Nový Domov se zvláštním režimem zřídila Arcidiecézní charita Praha v Praze 5-Hlubočepích v objektu, v němž provozuje i další sociální služby, mj. pro matky s dětmi v tísní. Nový domov je určen osobám starším 55 let trpícím Alzheimerovou chorobou nebo dalšími typy demencí.

Nový Domov se zvláštním režimem má tři pokoje pro sedm klientů a veškeré potřebné zázemí včetně zahrady. Obyvatelům je k dispozici personál Domova 24 ho-

Ilustrační foto

din denně. „Kromě potřebné péče nebo podpory při zvládání každo-

denních úkonů klademe důraz na aktivizační činnosti Rabíndranátha Thákura jako je např. trénování paměti,“ říká Olga Vlachová, ředitelka Domova. Nový Domov se zvláštním režimem vznikl namísto týdenního stacionáře pro seniory. Využívaly ho převážně osoby s Alzheimerovou chorobou a stařeckou demencí. Nová služba bude nabízet dlouhodobý pobyt i pro klienty, jejichž rodiny se o ně nemohou postarat a zároveň nechtějí volit alternativu v podobě zařízení typu LDN. □

CESTA KARLA NOVÁČKA Z TENISOVÝCH KURTŮ K BANKOVNICTVÍ A K POMOCI CHARITĚ

Karel Nováček je bývalý profesionální český tenista. Dnes je úspěšným privátním bankéřem v UniCredit Bank. Jako bankéř se stará nejen o investice svých klientů, ale věnuje se také dobročinnosti.

Životní příběh Karla Nováčka je výjimečný. Patřil mezi světovou tenisovou špičku. Během své kariéry vyhrál 13 turnajů ATP. V roce 1991 byl osmým nejlepším hráčem světa. Přesto svět tenisu opustil, aby se prosadil v novém oboru. Stal se privátním bankéřem. Nejprve působil v USA,

dnes pracuje v české pobočce UniCredit Bank. Bývalý tenista je však

výjimečný také tím, že se angažuje v pomoci potřebným. Karel Nováček

inicioval podporu Azylového domu sv. Terezie, který provozuje Charita Praha. Využil k tomu program nadace UniCredit Foundation.

V rámci tzv. Gift Matching Programu (GMP) si mohou zaměstnanci banky sami vybrat a podpořit konkrétní neziskový projekt. Nadace pak jejich příspěvek zdvojnásobí. „V loňském roce jsme Azylový dům v rámci GMP podpořili již podruhé. K naší původně devítičlenné skupině se přidali další kolegové a kamarádi z naší banky a skupina narostla již na 24 členů,“ říká Karel Nováček.

Rozhovor

PRVNÍ SETKÁNÍ S AZYLOVÝM DOMEM SV. TEREZIE

Už je to dva roky, co začal KAREL NOVÁČEK novou kapitolu svého profesního života na pozici privátního bankéře v UniCredit Bank. A je to téměř stejně dlouho, kdy objevil karlínský charitní Azylový dům sv. Terezie v Pernerově ulici.

□ Vzpomenete si, kdy jste poprvé zavítal do Azylového domu sv. Terezie?

Jednoho sobotního rána jsem se šel projít po Karlíně. Uviděl jsem hlouček lidí, kteří velmi živě debatovali na jakési téma. Pozoroval jsem je, jak si navzájem podávají jediný šálek horké kávy nebo čaje. Podle toho, jak byli oblečení a podle nečeského přízvuku a nápisu

na dveřích „Azylový dům sv. Terezie“, mi rychle došlo, o co tu jde. Instinktivně mne napadlo koupit opodál několik kelímků kávy a croissanty. Byl jsem přesvědčen, že to přivítají. Byli trochu překvapeni, možná i zaraženi, ale pak jsme prohodili pár slov a po chvíli se rozešli.

□ Co pro vás toto setkání znamenalo, jak vás ovlivnilo?

V tu chvíli jsem jasně

věděl, že budu chtít navázat na svoji charitativní činnost, která mi vždy byla vlastní a které jsem se dlouhé roky věnoval v USA.

□ Jak se potom vaše spolupráce s pražskou Charitou vyvíjela?

O několik dnů později jsem se do Azylového domu vydal znovu, abych se seznámil s jeho vedením a následně i potřebami tohoto zařízení. Setkal jsem se s velmi obětavým člověkem, ze kterého čířela energie a elán. Ředitel Azylového domu pan Stanislav Fiala je, podle všeho, ten správný člověk na správném místě. De-

tailně mě seznámil s tím, co Azylový dům poskytuje, co naopak potřebuje a nejvíce postrádá. Mluvil také o tom, jaké formy podpory jim nejvíce poslouží a jakým způsobem dokážou využít finanční dotace.

□ Díky vaší iniciativě a díky nadaci UniCredit Foundation získal Azylový dům významnou finanční podporu. Děkujeme vám.

I já bych rád využil této příležitosti a poděkoval všem svým kolegům a kamarádům, kteří náš projekt podpořili. V pomoci Azylovému domu v Karlíně chci pokračovat i do budoucna. □

AZYLOVÉ DOMY UČÍ KLIENTKY BÝT DOBRÝMI MATKAMI

Že je výchova dětí často pěkná dřina, může potvrdit asi většina rodičů. Maminky v azylových domech to mají o to těžší, že samy obvykle pochází z nefunkčních rodin. Neměly možnost zažít rodičovskou lásku, a proto mají problémy v citových vztazích se svými dětmi, chybí jim základní rodičovské dovednosti. Díky finanční pomoci Ministerstva práce a sociálních věcí teď může Arcidiecézní charita Praha poskytnout těmto matkám zvýšenou péči.

„Komplexní program podpory osamělým matkám v azylových domech Arcidiecézní charity Praha vznikl proto, aby posílil schopnost maminek dobře vychovávat své děti,“ říká socioterapeutka Pavla Němcová a pokračuje: „Vychovávat děti však nejde naučit jako velkou násobilku. Rodič by měl být zralou osobností a nést si z vlastního dětství vzor fungující rodiny, díky kterému zvládá výchovu dětí přirozeně a jakoby intuitivně. Pokud tomu tak není, můžeme mu pomoci tyto dovednosti získat.“

JAK REAGOVAT NA „ZLOBENÍ“

Tým odborníků z pražské Charity vytvořil metodu, jak maminkám v azylových domech rodičovské dovednosti předávat. Postup není přímočarý a vyžaduje zapojení socioterapeutů a dalších specialistů. Pavel Houška z Azylového domu v Brandýse nad Labem vysvětluje: „Nejúčinnější jsou individuální konzultace s jednotlivými maminkami a praktické nácviky modelových situací. Při nich si maminky osvojují např. to, jak přiměřeně reagovat na „zlobení“ dítěte, jak nastavit a udržet pravidelný režim dne nebo jak a proč si s dítětem hrát, aby dostávalo dostatek podnětů k rozvoji. Využíváme i nové metody, jako jsou terapeutické skupiny či videotrénink interakcí (pozn. red.: viz Bulletin č. 4 a 5/2012).“

Ve třech azylových domech Arcidiecézní charity Praha žije aktuálně 80 maminek a 135 dětí.

POSÍLENÍ PRAKTICKÝCH ZNALOSTÍ

Vedle terapie vztahů a posilování rodičovských kompetencí se program zaměřuje i na praktické znalosti maminek. „Do programu byl zařazen kurz první pomoci, poradenství v oblasti kojení, zdravé výživy, hygieny nebo způsobů, jak dítě fyzicky stimulovat – cvičením či masážemi,“ doplňuje Barbora Kadlecová z pražského Azylového domu Gloria.

Program na podporu rodičovských kompetencí

matek v azylových domech jde skutečně do hloubky. A co je důležité, přináší viditelné výsledky. Jana Fránová z Azylového domu v Kralupech nad Vltavou vyslovuje přání za všechny pracovníky: „Chtěli bychom v programu pokračovat i v dalších letech. Věříme, že se touto cestou daří přetínat bludný kruh – že děti, přestože musí vyrůstat v azylovém domě, dokážou být v budoucnu dobrými rodiči svým vlastním dětem.“

Čeho chceme spolu s maminkami dosáhnout?

- ⇒ maminky získají dovednosti k výchově svých dětí
- ⇒ maminky a jejich děti zlepší svůj vzájemný vztah a budou umět lépe komunikovat a vyjadřovat si vzájemnou náklonnost
- ⇒ fyzický a duševní vývoj dětí bude zdravý
- ⇒ děti budou vyrůstat s pocitem bezpečí a lásky a získají tak dobré vzory, které využijí v budoucnu ve výchově svých dětí

TEN UMÍ TO, TEN ZAS TOHLE A VŠICHNI DOHROMADY POMÁHÁME POTŘEBNÝM

Letos vás v seriálu Profese v Charitě seznamujeme s jednotlivými specializacemi pracovníků v charitních sociálních službách. V dnešním speciálním vydání Bulletinu nabízíme malou rekapitulaci. V dalších měsících se můžete těšit na pokračování seriálu.

SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK – odborník v umění pomáhat

*Radima Ivančicová,
Azylový dům
sv. Terezie*

„Sociální pracovník musí mít profesní znalosti z oblasti sociální politiky, musí mít odpovídající vzdělání. Především však musí být odborník v umění pomáhat. Pomáhání má mnoho ‚barev‘ a je to právě zkušenost, která dává pracovníkovi kompetenci pomáhat právě této cílové skupině tak, aby to bylo pro klienta smysluplné.“

ERGOTERAPEUT – učitel samostatnosti v životě s postižením

„Myslím si, že jedním z důležitých předpokladů pro tuto práci je

*Pavla Peciválová,
Centrum
pro tělesně
postižené
– Fatima*

schopnost vcítit se do druhého. Ta ergoterapeutovi pomůže pochopit lépe situaci klienta a navázat s ním vztah důvěry, který je nezbytný pro nácvik činností. Zároveň by měl mít v sobě přirozenou autoritu, která je pro proces učení důležitá.“

PEČOVATELKA – připravena pomoci i naslouchat

*Helena Vyšatová,
Pečovatelská
služba*

„Individuální přístup je naprosto nezbytný. Hlavně proto, že každý klient je individualita a já pracuji v jeho domově, na jeho vlastním území, a svým způsobem vpadám do zaběhnutého chodu činností, událostí a rituálů dané domácnosti. Většinou si klienti s pečovatelkami vytvoří bližší vztah, vypráví jim rádi své životní zážitky a dělí se o zkušenosti. Naslouchání a komunikace jsou důležitou součástí služby.“

ZDRAVOTNÍ SESTRA – na krizové situace s klidnou hlavou

*Ivana Kopecká,
Domov
pro seniory
Mukařov*

„Řešila jsem zranění při pádech, astmatické záchvaty či výbuchy nezvladatelné agresivity. Mnoho klientů si ke mně chodí jen pro radu, co by měli dělat, když je něco bolí. V nemocnici za pacienta rozhoduje lékař a já se podřizuji jeho pokynům.“

V Domově pro seniory se klient rozhoduje sám tak, jako každý, kdo žije ve své vlastní domácnosti.“

PRÁVNÍK – odbornost ve službách potřebných

*Bedřiška Kopoldová,
Poradna
pro lidi
v tísní*

„Případy, u kterých mohu objektivně zhodnotit, že byly z pohledu klienta úspěšně dovedeny do konce, jsou vesměs případy týkající se majetkového vyrovnání, insolventního řízení, exekuce a bytového práva.“ □

MIKROFINANCOVÁNÍ MĚNÍ ŽIVOTY MILIONŮ RODIN V ROZVOJOVÝCH ZEMÍCH

Fathima Rehaman z indické Shimogy je muslimkou, manželkou a matkou tří dětí. Byla negramotná a bez práce. Před třemi lety vstoupila do svépomocné skupiny spolu s 20 dalšími ženami z vesnice. Společně spoří malou částku týden co týden. Úspory slouží jako pojistka pro případy nouze, ale také jako prostředek pro zahájení drobného podnikání. Fathima požádala o úvěr banku a svépomocná skupina poskytla ručení. „Nyní provozuji malý obchod, vede se

Pravidelné setkání svépomocné skupiny v indickém Bidaru.

nám dobře a pomalu se nám daří splácet úvěr bance,” říká Fathima.

Tento příběh zaznamenali pracovníci Charity při své cestě do Indie. Miliony žen a jejich rodin ve všech rozvojových zemích světa prožívají podobný příběh. Arcidiecézní charita Praha podporuje formování svépomocných skupin a poskytuje prostředky pro mikroúvěry. Není totiž účinnější cesta k rozvoji než ta, o kterou se lidé zaslouží sami, vlastním úsilím. □

ROZVOJ JE JAKO TANGO – JSOU NA NĚJ POTŘEBA DVA

Do ugandského týmu Charity Praha nastoupil teprve loni, v komunitní práci ale není žádným nováčkem. DAVID

MULABI pracuje jako koordinátor nově se rodícího programu komunitního rozvoje Charity Praha v Ugandě. Zeptali jsme se ho, co vlastně komunitní rozvoj znamená i jak souvisí s programem Adopce na dálku.

❑ Jak byste přiblížil program komunitního rozvoje Charity Praha, na kterém pracujete?

Charita Praha podporuje v Ugandě prostřednictvím českých dárců už více než 10 let vzdělávání dětí v programu Adopce na dálku. Věnuje se také provozu vlastních škol a nemocnice v Buikwe, která zvyšuje dostupnost lékařské péče pro okolní komunitu. K tomu všemu jsme se rozhodli přidat i další oblasti podpory: podporu zemědělství, přístup k nezávadné vodě, vzdělávání dospělých a podporu drobného podnikání. Snažíme se tak o celkové zlepšení podmínek ve všech důležitých oblastech života komunity.

❑ Jak se vám to zatím daří?

Jsme na začátku, ale změny postupně přicházejí. Loni jsme ve spolupráci s místními úřady rekonstruovali vodní zdroje v několika vesnicích, letos jsme začali se zemědělským projektem zaměřeným na podporu pěstitelů kávy či se vzděláváním učitelů.

❑ U mnoha rozvojových iniciativ je těžké posoudit, nakolik mají opravdu pozitivní dopad. Jaký je váš recept na úspěch?

Důležité je, jakou zvolíte metodu. Jinými slovy, nejde jen o to „dělat rozvoj“, ale především „jak“ ho dělat.

Nemůžete zničehonic přijít a myslet si, že rázem všechno změníte. Z velké části jde o poctivou přípravu a dobré plánování. Důležitá je také spolupráce s těmi, kterým se snažíte pomoci. Rozvoj je jako tango – potřebujete k němu dva.

❑ O co se tedy při práci s komunitami snažíte především?

Naší hlavní snahou je vést lidi k tomu, aby nebyli pouhými příjemci pomoci, ale stali se aktivními účastníky procesu změny. Snažíme se je motivovat a dokázat jim, že mají moc sami mnohé ovlivnit. Oni by měli být těmi, kteří všechny aktivity směřují od plánování až po závěrečné zhodnocení, naše role je spíš koordináční. Snažíme se lidem také ukázat, že nejsou zcela bez prostředků – i chudé komunity mají nějaké zdroje, ať už přírodní, či lidské, a záleží jen na nich, jak je dokážou využít.

❑ Jak pomoc konkrétnímu dítěti souvisí s rozvojem komunity, kterému se ve své práci věnujete?

Když se snažíte pomoci konkrétnímu dítěti například tím, že mu poskytnete šanci na vzdělání, měli byste přitom mít na mysli i celou komunitu, ze které takové dítě pochází. Pokud dítě ráno chodí do školy hladové, protože večer předtím nemělo večeři, kterou si rodina nemůže dovolit, ovlivní to i jeho prospěch ve škole. Mnoho dětí také nechodí do školy v době sklizně, kdy musejí pomáhat na rodinných farmách. To se nemění, dokud se nezlepší celková životní situace lidí v místních komunitách. Na pomoc dětem je tak potřeba se dívat v širším kontextu.

❑ Na jaké překážky při své práci narazíte?

Máme tu takové rčení „emere ya leero“, což v překladu doslova znamená „jídlo pouze pro dnešek“ a odkazuje to k běžnému postojí mnoha lidí, kteří žijí takzvaně z ruky do úst. Snažíme se s touto mentalitou bojovat a ukázat jim, že s trochou vytrvalosti mohou vlastními silami změnit svůj život k lepšímu. Myslím, že se nám to zatím daří. □

POMÁHEJTE ADRESNĚ KONKRÉTNÍM DĚTEM NEBO PROJEKTŮM

Zapojte se, prosíme, do pomoci, kterou uskutečňuje Charita v zahraničí. Svoji podporu můžete věnovat konkrétnímu studentovi nebo studentce v programu Adopce na dálku* nebo můžete jednorázově podpořit konkrétní projekt.

Rádi vám poskytneme více informací na tel. č. 224 246 573 nebo na e-mailu: pomocdozahranici@praha.charita.cz

IMMACULATE MARY z Ugandy

Dívku vychovává jen matka, která se stará ještě o další tři sirotky. Dívka má sen stát se doktor-

kou.

KARTIK ALENGAR z Indie

Kartik je sirotek. Je ve škole pilný, ale teta, u které žije, není do budoucna schopna hradit

školní poplatky.

OLGA KOIRO z Běloruska

Rodina bydlí v nuzných podmínkách v malém bytě u babičky. Rodina je sociálně potřebná a je

odkázána na sociální dávky. □

KOMUNITNÍ KNIHOVNA A VÝUKA POČÍTAČŮ V INDII

Počítačovou učebnu a knihovnu zřizuje Charita při základní škole ve vesnici Itga na severu Karnátaky. Budou sloužit nejen dětem, ale celé komunitě.

Č. ú. 749011/0100, v. s.: 209 60

KREJČOVSKÁ DÍLNA V ZAMBII

Matky dětí z programu Adopce na dálku* a další ženy z komunity v Solwezi získávají kvalifikaci a následně pracovní uplatnění.

Č. ú. 749011/0100, v. s.: 209 70

CENTRUM PRO DĚTI ULICE V KONGU

Centrum pro opuštěné děti poskytuje útočiště, psychologickou pomoc i vzdělávání. Tam, kde je to možné, usilují sociální pracovníci o návrat dítěte do vlastní nebo pěstounské rodiny.

Č. ú. 749011/0100, v. s.: 209 10

NA ZÁVĚR ... A CO V BUDOUCNU?

Lidé se mě někdy ptají, co nového chystáme v Charitě. Jestliže jste dočetli až sem, něco se dozvíte: Chystáme projekt adresné pomoci *normálním rodinám*, které žijí mezi námi, ale nacházejí se v tíživé situaci.

Normální rodina, to je jeden tatínek, jedna maminka a děti. Tatínek nebo maminka mohou sice někdy chybět, protože život je těžký, ale v *normální rodině* jsou přítomni, i když chybí: to jsem poznal z vyprávění své maminky! Prakticky celé její dětství v padesátých letech 20. století byl její tatínek zavřený, protože organi-

zoval Orelskou pouť na Hostýn, a přesto byl pro rodinu hodnotou, která ovlivňuje i mne.

Aby *normální rodiny* nevyhybnuly, chystáme v novém projektu podporovat vzdělání a zdraví těch rodin (rodičů i dětí) v naší vlasti, které potřebují pomoc, aby zůstaly *normální*.

P. Dr. Vojtěch Eliáš, prezident

Bulletin Arcidiecézní charity Praha. Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2. Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401, poradna@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); www.praha.charita.cz. Vychází 2x ročně. Evidenční číslo: MK ČR E 20853.

Bulletin Arcidiecézní charity Praha vychází 12x ročně také v elektronické podobě.

Příhláška k odběru je dostupná na <http://praha.charita.cz/onas/bulletin>.